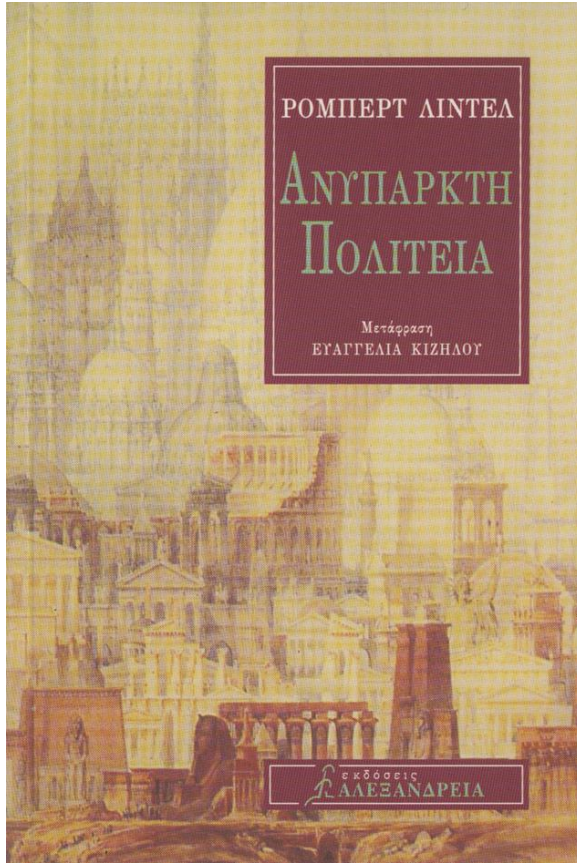

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Ρόμπερτ Λίντελ

ΑΝΥΠΑΡΚΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Μετάφραση: Ευαγγελία Κιζήλου,
Επιμέλεια: Άννη Σπυράκου,
Επίμετρο: Ίων Ζώτος

Περιλαμβάνει φωτογραφικό υλικό.

ISBN: 978- 960-221-160-1, σελ. 301,
σχ. 21x14, α΄ έκδοση 1998,
14,00 (χωρίς ΦΠΑ)

«Δεν έχω πια νιάτα κι ομορφιά, και δεν είχα ποτέ πλούτη», συνέχισε ο Ευγενίδης. «Δεν έχω τίποτε να προσφέρω σ' έναν άντρα. Και φοβάμαι ότι μόνο μια γυναίκα θ' αγαπούσε έναν άντρα για το μυαλό του ή για τα επιτεύγματά του. Η γυναίκα, μου λένε, μπορεί σχεδόν ... να πάει στο κρεβάτι μ' ένα ποίημα ή μ' έναν πίνακα ή με μια επιτυχημένη καριέρα. Ο άντρας χρειάζεται ένα πρόσωπο».

Στη μεσογειακή «Καισάρεια» πριν το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ο Τσαρλς, ένας νεαρός δάσκαλος αγγλικών, συνδέεται με έναν ηλικιωμένο Έλληνα έμπορο και συγγραφέα ονόματι Ευγενίδη. Ο τελευταίος, σαν άλλος Αδριανός, βρίσκει τον Αντίνοό του στο πρόσωπο ενός ωραίου αλλά επικίνδυνου Καναδού υποσημνία. Στην πραγματικότητα ο Ευγενίδης δεν είναι παρά ένα λογοτεχνικό προσωπίο του Καβάφη, στον τελευταίο χρόνο της ζωής του, και η πόλη είναι η Αλεξάνδρεια, στις στιγμές τής ύστατης λάμψης και της αμετάκλητης παρακμής της.

Το βιβλίο αποτελεί έτσι μια αριστοτεχνική μυθοπλασία γύρω από τον αλεξανδρινό ποιητή – του οποίου ο Liddell έχει γράψει εξάλλου την πρώτη κριτική βιογραφία. Είναι ταυτόχρονα ένα απολαυστικά παλιομοδίτικο μυθιστόρημα για τον έρωτα, από την πλατωνική φιλία μέχρι το ανεξέλεγκτο πάθος, για την τέχνη (ένα πνευματώδες, φαρμακερό χιούμορ μεταφέρει απόηχους της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας από τον Δάντη ως τον Προυστ) και για μια πολύτροπη καθημερινή ζωή, όπου άνθρωποι κάθε τάξης και φυλής συγχρωτίζονται σε κοσμοπολίτικα σαλόνια και κακόφημες συνοικίες. Στο φόντο διαγράφεται η φανταστική μητρόπολη του κόσμου (η

«ανύπαρκτη πολιτεία» του τίτλου που ο Liddell εμπνεύστηκε από τον Eliot), στην οποία ενσαρκώθηκαν, διασταυρώθηκαν και εξαντλήθηκαν τα όνειρα της Ανατολής και της Ευρώπης.

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης, στο τέλος της δημιουργικής και ερωτικής ζωής του, και η Αλεξάνδρεια, στις στιγμές της ύστατης λάμψης και της αμετάκλητης παρακμής της, κρύβονται πίσω από τα φανταστικά πρόσωπα και τοπία αυτής της αριστοτεχνικής βιογραφικής μυθοπλασίας. Ένα «ξεχασμένο» σημαντικό μυθιστόρημα για την πλατωνική φιλία και τα επικίνδυνα πάθη, για την τέχνη και τη ζωή σε κοσμοπολίτικα σαλόνια και κακόφημα μέρη, στο σταυροδρόμι της Ανατολής και της Ευρώπης.

Ο John Robert Liddell, που έζησε μεγάλο μέρος της ζωής του στο Κάιρο, την Αλεξάνδρεια και την Αθήνα (όπου πέθανε το 1992), έγραψε μεταξύ άλλων την πρώτη κριτική βιογραφία του Καβάφη. Υπήρξε ένας αρχικά παραγνωρισμένος (λόγω της απουσίας του από την Αγγλία) αλλά προς το τέλος της ζωής του καταξιωμένος και αγαπημένος συγγραφέας και κριτικός λογοτεχνίας, «ένας από εκείνους τους μυθιστοριογράφους που περνούν τη ζωή τους αθόρυβα γράφοντας κλασικά έργα» (Patrick White).

«Η ανάπλαση παλαιών κόσμων με νέα αφηγηματικά υλικά, κάτι σαν ψυχοδιανοητική αναπαλαίωση των μύθων, είναι λογοτεχνικό είδος που τουλάχιστον στο εξωτερικό καλλιεργείται με φανατισμό. Ο λόγος; Καθώς η πολιτισμική πληθμονή παφλάζει μέσα στις βιβλιοθήκες και στα πανεπιστήμια, είναι μεγάλος πειρασμός για νέες σαν του Liddell –ανθρώπων που τίμησαν το διάβασμα– να πουν την ίδια ιστορία με άλλα λόγια. Η ανύπαρκτη πολιτεία –ας πούμε η Αλεξάνδρεια του Καβάφη– μπορεί να υπάρξει μέσα στο βιβλίο με ένα σοφά επιδοτούμενο μυθιστορηματικό άλλοθι. Το όλο εγχείρημα δείχνει τη βαθύτητα της ανατολικής λεκάνης, το φημισμένο κοσμοπολιτισμό της και ένα σπάνιο αίσθημα παρωχημένου μεγαλείου που παραμένει αινιγματικό γιατί ανήκει στο σύνολο και όχι στα επιμέρους. Τέλος, είναι ανακουφιστικό να βρίσκουμε ήρωες με ελληνικά ονόματα σε ξενόγλωσσες αφηγήσεις.»

Αθηνόγραμμα 36, 19-25/1/2001

Ο **John Robert Liddell** γεννήθηκε το 1908 στο Tunbridge Wells της Αγγλίας. Σπούδασε κλασική φιλολογία στην Οξφόρδη. Το 1940 ήρθε στην Αθήνα και δίδαξε στο Βρετανικό Συμβούλιο. Μετά τη γερμανική εισβολή έφυγε στην Αίγυπτο, όπου δίδαξε επί δώδεκα χρόνια στα πανεπιστήμια της Αλεξάνδρειας και του Καΐρου. Το 1953 επέστρεψε στην Ελλάδα και δίδαξε στο Βρετανικό Συμβούλιο και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου την περίοδο 1963-68 διετέλεσε πρόεδρος του τμήματος αγγλικής φιλολογίας. Πέθανε στην Αθήνα το 1992. Έργα του είναι: *The Almond Tree* (1938), *The Gantillons* (1940), *Watering Place* (1945), τα *Unreal City* (1952), *The Rivers of Babylon* (1959) και *An Object for a Walk* (1966), που συνιστούν τη «Μεσανατολική Τριλογία», και τα *The Last Enchantments* (1948), *Stepsons* (1959) και *The Aunts* (1987), που συνιστούν άλλη μια αυτοβιογραφική τριλογία. Έγραψε επίσης ταξιδιωτικά βιβλία, όπως τα *Aegean Greece* (1954), *Byzantium and Istanbul* (1956), *The Morea* (1958), κριτικά δοκίμια και μελέτες, όπως τα *A Treatise on the Novel* (1947), *The Novels of Ivy Compton-Burnett* (1955), *The Novels of Jane Austen* (1963), *A*

Mind at Ease. Barbara Pym and Her Novels (1989), *Twin Spirits. The Novels of Emily and Anne Brontë* (1990), καθώς και την πρώτη αγγλόγωνα βιογραφία του Καβάφη: *Constantine Kavafi. A Critical Biography* (1974).